

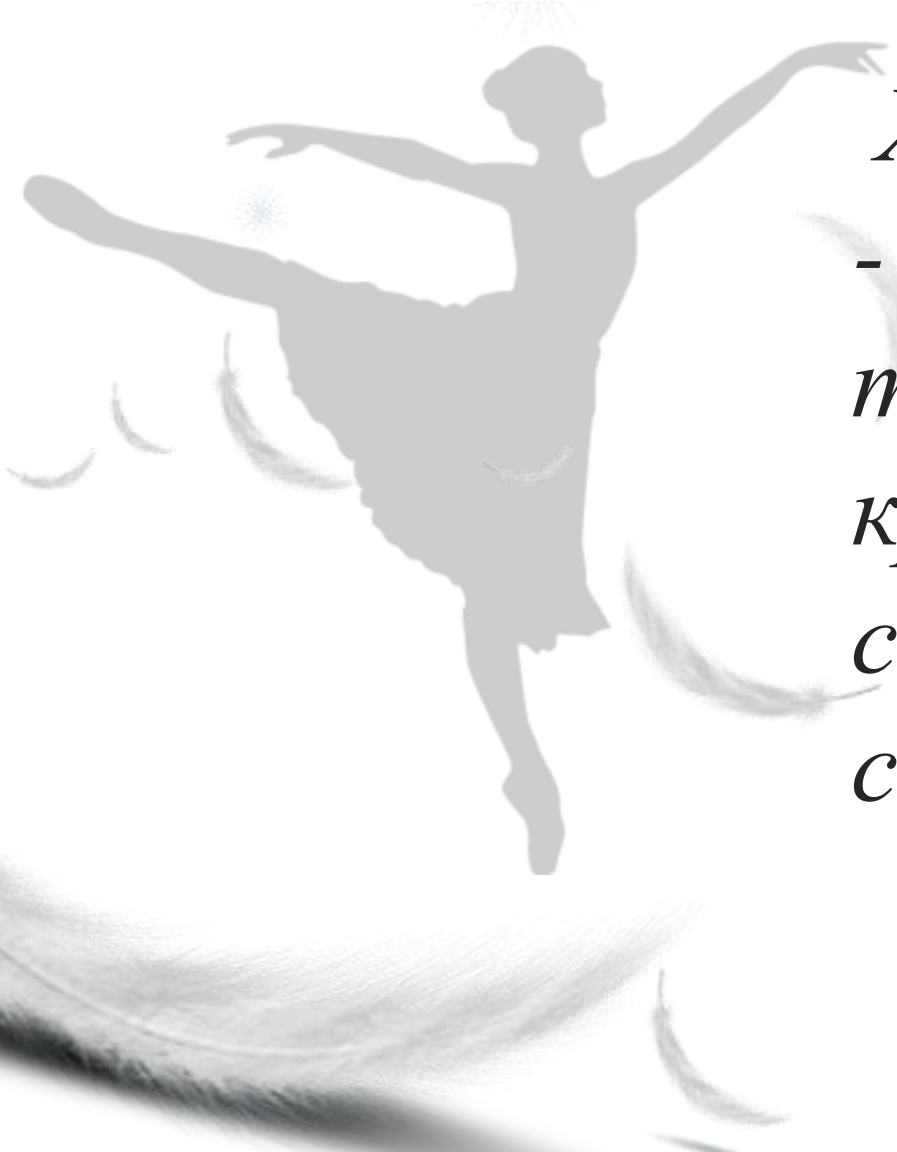
Донецький обласний палац
дитячої та юнацької творчості

Особливості
розвитку сучасної
хореографії
XX – XXI ст.

Валентина ОРЕХОВА,
завідувач відділу
художньої творчості

Особливості розвитку сучасної хореографії XX – XXI ст.

*Хореографічне мистецтво
- майстерність постановки
танцю як послідовності
кроків, рухів, фігур для
створення найкращого
сценічного ефекту.*

Основні напрями розвитку сучасної хореографії XX – XXI ст.

- Класична школа;
- Народно-сценічна школа;
- Бальна (спортивна бальна) школа;
- Сучасна постмодернська школа (різні вектори сучасної хореографії);
- Естрадна хореографія;
- Соціальна хореографія.

Народний сценічний танець

Велике значення для утвердження національного стилю у вітчизняній хореографії мав розвиток сценічних форм українського народного танцю:

- збереження фольклорних зразків;
- театралізація танцю .

Утвердження народного танцю як сценічного жанру суттєво сприяло подальшому розвитку національної сценічної хореографічної культури.

Народний сценічний танець

- збереження стилістики автентичного виконання;
- дотримання традиційної техніки народно-сценічного танцю;
- прагнення до граничного академічного виконання.

Основні жанри української народної хореографії:

- танці хороводного плану (веснянки, купальські хороводи та інші);
- сюжетні танці – відтворення явищ природи, народного побуту, тема праці, народна героїка тощо;
- побутові танці (гопак, козачок, кадрилі, гуцулки, коломийки та інші).

*У демонстрації використано фрагменти хореографічних постановок **Національного заслуженого академічного ансамблю танцю України імені Павла Вірського***

Сучасні постмодернські традиції

Сучасна хореографія – новітній вид хореографічного мистецтва, сформований під впливом соціально-політичних, філософських, технологічних, стилістичних характеристик культури ХХст., що виявили в танці **імпровізаційність** та **індивідуальність**, а також **стабілізували** його **синтезовану структуру**.

Сучасний танець: модерн

Модернізм – загальна назва художніх тенденцій, течій, шкіл і діяльності окремих майстрів ХХст., що відмовились від традиційного мистецтва та сприймають формальний експеримент основою свого творчого методу.

Танець модерн – один із напрямків сучасної хореографії, що зародився у кінці ХІХст. – поч. ХХст. Термін «модерн» з'явився для визначення сценічної хореографії, яка **відмовлялась від традиційних балетних форм.**

*У демонстрації використано роботи чеського хореографа, балетмейстра, артисту балету, **Іржі Кіліан**, визнаного найважливішою фігурою європейського сучасного танцю кінця ХХ століття.*

Сучасний танець: постмодерн

Постмодернізм – сценічний танець, який з'явився на засадах філософії постмодернізму; відображує відхід від модернських ідеалів.

Основні риси:

Постійні коливання між міфом і пародією, заданим змістом та мовною грою, екзистенціальними й сюрреалістично-абсурдними сюжетами. Піднесене змінюється дивним, трагічне - парадоксальним. Центральне місце посідає комічне в його іронічній іпостасі.

Іронія – змістовий принцип мозаїчного постмодерністського мистецтва..

У демонстрації використано роботи хореографа-постановника, заслуженого діяча мистецтв України, Радю Поклітару: вистава «Кармен», хореографічні замальовки «Дев'ять побачень».

Сучасний танець: контемпорарі

«**Контемпорарі** – напрям сучасного танцю, який заснований і призначений для вираження почуттів, емоцій і внутрішніх переживань танцівника. За допомогою Contemporary можна переказати свою особисту історію. У танцю немає обмежень – він різнобічний і бездонний...»

«**Контемп** став тим танцем, який стер загальноприйняті рамки рухів. Не дарма його називають набором випадкових рухів у невідповідному порядку...»

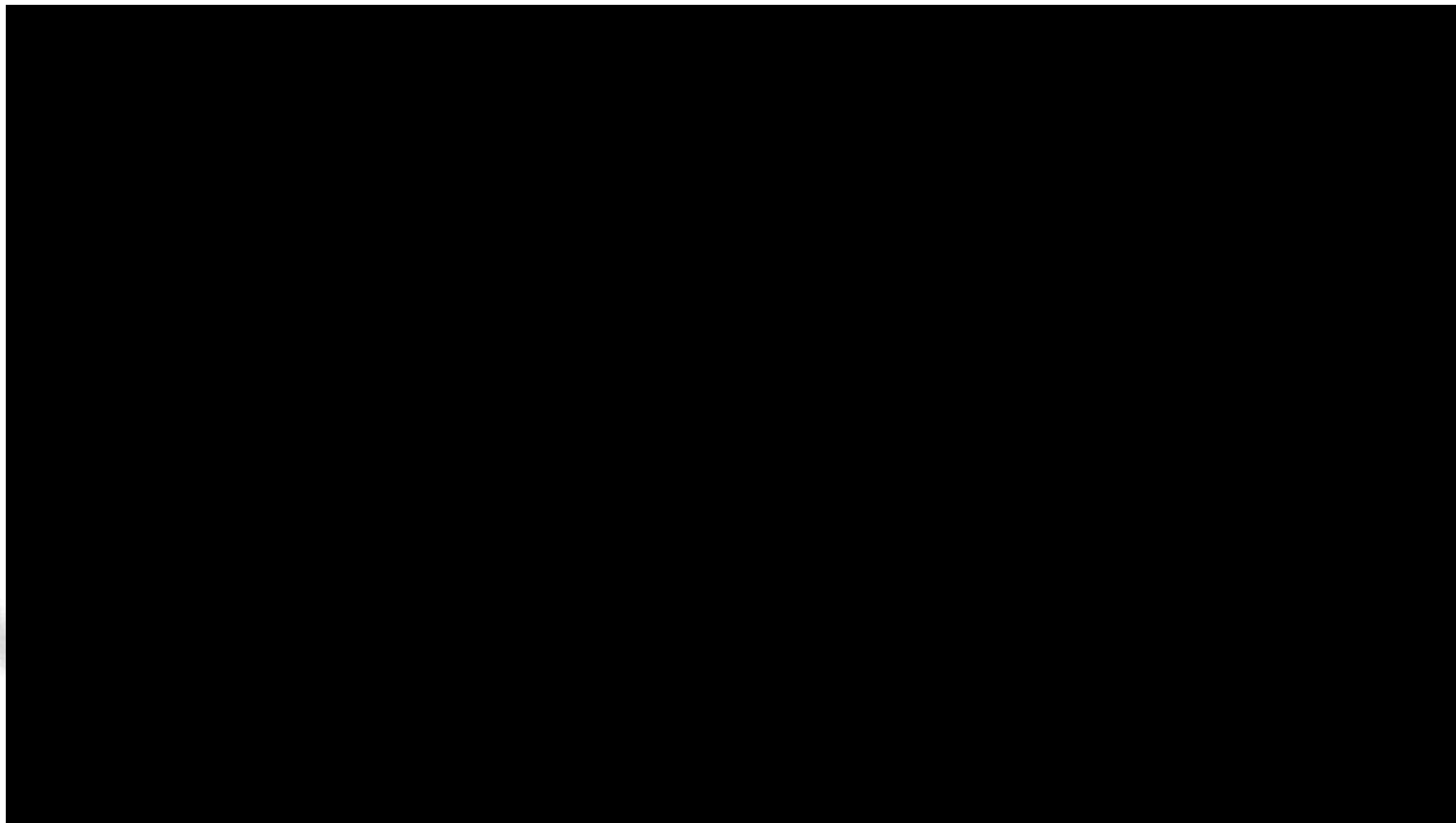
*У демонстрації використано роботи сучасних хореографів-танцівників:
Ліда Лі та Олексій Базель, Олена Кумбарулі, Ганна Коростельова*

Субкультура хіп-хоп

«Хіп-хоп культура» об'єднує різноманітні сучасні стилі:

- ✓ Вакінг;
- ✓ Вог;
- ✓ Фанк;
- ✓ Локінг;
- ✓ Папінг;
- ✓ Брейкінг;
- ✓ Хаус;
- ✓ Денсхол.

Хіп-хоп — молодіжна культура, включає в себе основні елементи: діджеїнг, графіті, емсіінг, брейкінг, «knowledge» (вуличне знання). Перелічені елементи разом складають хіп-хоп як культуру, але живуть окремим життям.

У демонстрації використано інтернет ресурси YouTube

Спортивна-бальна хореографія

Спортивні бальні танці – різновид танців із партнером, які танцюють як для задоволення на балах та вечірках, так і на танцювальних змаганнях.

Європейська група – бальні (класичні) танці: Вальс (Повільний та Віденський), Танго, Фокстрот та Квікстеп.

Латиноамериканська група (загальна назва бальних та народних танців, які сформувалися на території Латинської Америки) – Самба, Румба, Ча-ча-ча, Джайв та Пасадобль.

У демонстрації використано фрагменти виступу у національному танцювальному шоу «World of Dance» чемпіонів світу зі спортивних бальних танців Тимура Путята (12 років) та Євгенії Піндюра (10 років)

Сучасна хореографія ХХ – ХХІ ст.

-
- синтез балетної традиції кінця ХХ ст. з танцювальними інноваціями першої половини ХХІ ст.;
 - імпровізація в танцювальних формах і техніках;
 - новітні форми взаємодії хореографії з іншими мистецтвами (синтез, симбіоз, концентрація, трансляційне сполучення);
 - синтез всіх видів хореографії: народної, класичної, бальної, сучасної;
 - синтез інших видів мистецтва: образотворчого, музики, театру, відеоарту тощо.

Основні чинники формування сучасної хореографії:

- соціально-політичний чинник;
- філософський чинник;
- формально-технічний чинник;
- стилістичний чинник;
- авангардний чинник.

Твір мистецтва - це куточок
всесвіту, побачений крізь призму
певного темпераменту.

Еміль Золя